

بررسی عوامل جامعه‌شناختی و اقتصادی در توسعه استعدادیابی فوتبال ایران

کاظم قبادی عنصرودی^۱، مهدی نادری نسب^{۲*}، سیدعباس بی‌نیاز^۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۱/۱۶

تاریخ تصویب: ۱۴۰۲/۰۴/۱۴

ص ص: ۶۳-۸۵

چکیده:

فوتبال به عنوان یک ورزش محبوب در حال تبدیل شدن به صنعت حرفه‌ای است که باید به ابعاد مختلف آن توجه شود. استعدادیابی مهم‌ترین رکن این ورزش مهیج است. شناسایی و توسعه استعداد در فوتبال یک فرایند پیچیده و چندوجهی است، که حمایت مالی و شاخص‌های جامعه‌شناختی از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. از این رو هدف پژوهش حاضر بررسی نقش عوامل جامعه‌شناختی و اقتصادی در توسعه استعدادیابی فوتبال ایران می‌باشد. روش پژوهش توصیفی و از نظر هدف پیمایشی است. جامعه آماری شامل مربیان فوتبال دارای مدرک مربیگری A و B آسیا که ۳۷۸۶ نفر بوده و ۳۴۸ نفر با فرمول کوکران انتخاب شدند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با روش تحلیل عاملی تأییدی و با استفاده از نرم‌افزار Amos انجام گرفته است. طبق نتایج تحقیق، در بین زیر شاخص‌های جامعه‌شناختی «روحیه تیمی» به مقدار (۰/۴۸۶) و در بین زیرشاخص‌های اقتصادی، «امکانات مالی و

۱. دانشجوی دکتری مدیریت برنامه ریزی ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
kazemgobadi_2005@yahoo.com
۲. استادیار گروه مدیریت ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
naderinasab.m@gmail.com
۳. دانشیار گروه مدیریت ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
abbas.biniaz1351@gmail.com

مادی» به مقدار (۰/۵۲۸) بیشترین تأثیرگذاری را در استعدادیابی فوتبال داشته‌اند. در کل شاخص جامعه‌شناختی به مقدار (۰/۴۴) و شاخص اقتصادی به مقدار (۰/۵۱) بر استعدادیابی فوتبال تأثیرگذار است. مقدار ضریب تبیین برابر با (۰/۳۱۵) برآورد شده است. به‌طور کلی برای توسعه استعدادیابی فوتبال در ایران نیاز به رویکرد چند بعدی است که منطبق با فرهنگ و ساختار اجتماعی است یعنی نیاز است که مشارکت گروهی، احترام و نظم‌پذیری که از ویژگی‌های اصلی جامعه است، مورد توجه قرار گیرد و از طرف دیگر هیچ توسعه‌ای بدون سرمایه‌گذاری اقتصادی امکان‌پذیر نخواهد بود.

واژه های کلیدی: استعدادیابی، اقتصادی، جامعه‌شناختی، عوامل، فوتبال

A Study of Sociological and Economic Factors in the Development of Iranian Football Talent Identification

Kazem Gobadi Ansaroodi¹, Mehdi Naderi Nasab*², Sayed Abbas Biniaz³

Abstract

Football as a popular sport is becoming a professional industry that must be considered in its various dimensions, talent search is the most important element of this exciting sport. Identifying and developing talent in football is a complex and multifaceted process, of which financial support and sociological indicators are of particular importance. Therefore, the purpose of this study is to investigate the role of sociological and economic factors in the development of football talent in Iran. The research method is descriptive and survey in terms of purpose. The statistical population included football coaches with Asian A and B coaching degrees who were 3786 people and 348 people were selected according to Cochran's formula. Data analysis was performed by confirmatory factor analysis using Amos software. According to the research results, among the sociological sub-indicators, "team spirit" in the amount of (0.486) and among the economic sub-indicators of "financial and material facilities" in the amount of (0.528) had the most impact on football talent identification. In general, the sociological index of 0.44 and the economic index of 0.51 have an effect on football talent identification. The value of the explanation coefficient is estimated to be 0.315. In general, the development of football talent in Iran requires a multidimensional approach that is consistent with the culture and social structure, ie the need for team participation, respect and orderliness, which is one of the main characteristics of society, and on the other hand no development is possible without economic investment. is not.

1. PhD student in Sport Planning Management, Islamic Azad University, Qazvin Branch
kazemgobadi_2005@yahoo.com
2. Assistant Professor of Sport Management, Islamic Azad University, Qazvin Branch,
Qazvin, Iran Corresponding Author*: naderinasab.m@gmail.com
3. Assistant Professor of Sport Management, Islamic Azad University, Qazvin Branch,
Qazvin, Iran abbas.biniaz1351@gmail.com

Keywords: economics, factors, football, sociology, Talent identification

مقدمه

فوتبال محبوب‌ترین ورزش در دنیاست و معمولاً در هر ملتی در سطوح مختلف انجام می‌شود (ویلیامز، ریلی^۱، ۲۰۰۰). افراد بسیاری به‌صورت‌های مختلف به آن می‌پردازند و در بسیاری از کشورهای جهان به‌عنوان یک پدیده ملی به آن نگرسته می‌شود، که شکست و موفقیت در آن با غرور ملی کشورها پیوند خورده است (ریوس، براون، تازارد^۲، ۱۹۹۹). این ورزش یکی از پرطرفدارترین و محبوب‌ترین ورزش‌ها در پهنه بین‌المللی است، تا آنجا که بسیاری از کشورهای جهان، آن را در ردیف ورزش ملی خود قرار داده‌اند و حدود ۲۶۵ میلیون بازیکن (مردان و زنان) در این رشته ورزشی به فعالیت می‌پردازند و این تعداد، موجب گردیده که فوتبال به‌عنوان یکی از عمومی‌ترین ورزش‌ها در جهان شناخته شود و اگر عوامل اجرائی، داوران و مقامات عالی‌رتبه فوتبال را هم در نظر بگیریم، حدود ۲۷۰ میلیون نفر از مردم به‌طور فعال در این رشته ورزشی مهیج و جذاب درگیر هستند و این نشان‌دهنده چهار درصد از جمعیت جهان می‌باشد (کونز^۳، ۲۰۰۷). در کنار رشد این تعداد زیاد از مردم، فوتبال به سمت یک بازار چند صد میلیونی حرکت می‌کند و منافع اقتصادی یک گروه که قادر به جذب بازیکنان بااستعداد و رشد پتانسیل بالقوه آن‌ها باشد، مشهود است (مایک اوزانیان^۴، ۲۰۱۶). فوتبال در ایران نیز محبوبیت بسیار بالایی دارد و جای خیلی از ورزش‌ها را گرفته است؛ باوجوداینکه این روزها علاوه بر فوتبال، والیبال و کشتی هم کم‌کم جای خود را باز کرده‌اند، بازهم می‌توان مشاهده کرد که فوتبال از محبوبیت بیشتری در کشور ما برخوردار است. محبوبیت فوتبال در ایران را از طریق شور و شوق هواداران در هنگام برگزاری بازی‌ها و پر شدن ورزشگاه‌ها می‌توان مشاهده کرد؛ این محبوبیت باعث تمایل جوانان و نوجوانان زیادی در کشور برای انجام این ورزش با هدف رسیدن به بالاترین سطح فوتبال شده است، ولی تعداد زیادی از آن‌ها به دلایل مختلف در رسیدن به اهداف خود ناکام می‌مانند (حسینی، حمیدی، قربانیان رجبی، ۱۳۹۲).

از آنجایی که بالندگی و انسجام یک ملت در رویدادهای ورزشی بزرگی نظیر المپیک تبلور می‌یابد، شناسایی به‌هنگام افراد مستعد به‌منظور پرورش استعدادهايشان برای حضور در چنین میدان‌هایی در سطح جهانی اهمیت فزاینده‌ای یافته است. بااین‌وجود نه‌تنها هیچ مدل مورد اتفاق نظری جهت

1. William & Reilly
2. Reeves & Brown & Tizzard
3. Kunz
4. Mike Ozanian

استعدادیابی در پیشینه تجویز عمومی نشده است، بلکه اکثر مدل‌ها به‌طور جزئی یا کلی در تعارض باهم مشاهده شده‌اند. تقریباً تمام پیشینه پژوهشی مربوطه، حاکی از آن است که ارائه مدل‌های تخصصی فردی به‌منظور شناسایی و پرورش استعداد‌های مختلف در رشته‌های ورزشی مختلف اثربخش‌تر خواهد بود (باقری، اکبری یزدی، ۱۳۹۸).

شناسایی و توسعه استعداد^۱ در فوتبال یک فرایند پیچیده و چندوجهی است (کایلی بونت، فرانس^۲، ۲۰۱۹). بنابراین در کشورهای پیشرفته و صاحب فوتبال تحقیقات علمی متعددی بر روی جنبه‌های گوناگون فوتبال انجام می‌گیرد تا با استفاده از نتایج آن به اوج عملکرد توانایی‌شان دست یابند (ملک زاده، هادوی، ۱۳۹۵). علاوه بر تحقیقات انجام‌گرفته حول محور استعدادیابی در فوتبال، مدیریت مناسب پرورش استعدادیابی در ورزش می‌تواند در وقت، انرژی و هزینه، صرفه‌جویی نماید و باعث می‌گردد افراد مستعد به رشته ورزشی مورد نظر روی آورند. از سویی دیگر افرادی که در این رشته به‌اندازه کافی از استعداد برخوردار نیستند، بدان نمی‌پردازند و به رشته دیگری که احتمال موفقیت در آن را دارند، مشغول می‌شوند تا در آینده به دلیل عدم موفقیت، دچار سرخوردگی نشوند. در بسیاری از باشگاه‌ها، بازیکنان از طریق توصیه مربیان استعدادیاب انتخاب می‌شوند. این مربیان استعدادیاب، بازیکنانی را که در طول آموزش و مسابقات عملکرد خوب و برجسته‌ای داشته‌اند، را مشاهده و انتخاب می‌کنند. در فرآیند گزینش این باور وجود دارد که، موفقیت عمدتاً بر اساس مشاهده معیارهای عینی افراد، پیش‌بینی می‌شود و استفاده بیشتر از فرم‌های عینی برای گزینش استعداد‌های برتر لازم است. بنابراین دانشمندان ورزشی در تلاش هستند برای پرورش بازیکنان جوان و بااستعداد، یک کار مشترک با مربیان و مأمورین استعدادیابی، بازیکنان و مدیران برای پیدا کردن عناصر کلیدی در شناسایی و توسعه فرآیند استعدادیابی را انجام دهند (مایک اوزانیان^۳، ۲۰۱۶). این کار مشترک جهت پیشرفت بازیکنان از سطوح ابتدائی به‌سوی نخبگی در فوتبال، فرایندی بسیار پیچیده بوده و نیازمند شناسایی و انتخاب افرادی است که شرایط لازم جسمانی، مهارتی و رفتاری برای موفقیت در این رشته را داشته باشند. با توجه به نیاز جامعه فوتبال برای گسترش و علمی نمودن انتخاب بازیکنان، تحقیقاتی در ایران و برخی کشورها انجام گرفت که از نتایج این تحقیقات می‌توان چنین برداشت کرد که؛ کشورها از برنامه‌های مشخصی برای استعدادیابی در فوتبال استفاده کرده و در مواقعی موفقیت‌هایی نیز حاصل شده است، اما هنوز روش‌ها و متدهایی برای پیش‌بینی نیروهای بالقوه در فوتبال که مورد توافق در سطح جهانی باشد، وجود ندارد. در

1. Identify and Develop Talent

2. Kyle Bennett & Fransen

3. Mike Ozanian

ایران نیز نظام استعدادیابی مدونی وجود ندارد و نهاد مسئول این مقوله در ورزش نیز مشخص نیست و تنها معیار استعدادیابی، نتایج مسابقات و جشنواره‌های ورزشی است که آن‌هم به دلیل کمبود تعداد مسابقات و نبودن معیارهای معینی برای انتخاب افراد مستعد، معتبر نیست (ملک زاده، هادوی، ۱۳۹۵). زیرا روش‌های استعدادیابی و انتخاب هر یک از آن‌ها متأثر از عوامل فرهنگی، اجتماعی، آموزشی، سیاسی و اقتصادی می‌باشند.

با وجود پتانسیل بالای فوتبال، این ورزش پرترفدار به توجه بسیاری نیاز دارد تا شرایط رشد و توسعه افراد مستعد به وسیله برنامه‌های مدون استعدادیابی میسر گردد. دست‌اندرکاران فوتبال در نقاط مختلف جهان با اعتقاد به اینکه رشد فوتبال در هر کشور، راهی جز گذر از مسیر علمی آن ندارد، سعی در قدم گزاردن در آن راه کرده‌اند. برای ایشان به خوبی آشکار شده که فوتبال زیبا باید از دوران نوجوانی در فوتبال‌بالیست ریشه بدواند و نحوه تربیت، تغذیه، بدنسازی و آموزش مهارت‌های فردی و گروهی تحت شرایط و عوامل مطلوب علمی و تجربه‌شده صورت پذیرد. هرکجا که این‌گونه اندیشه‌ها پیگیری شد، موفقیت‌های پایدار خلق گردید (رضاسلطانی، وحدانی، ۱۳۹۲).

در اولویت‌بندی شاخص‌های استعدادیابی برای بازیکنان فوتبال، شاخص‌های مهارتی^۱، شاخص‌های آنترپومتریکی^۲، شاخص‌های روان‌شناختی^۳، شاخص‌های جسمانی^۴ و شاخص‌های جامعه‌شناختی^۵ از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند (نصیری، اشرف گنجوئی، ۱۳۹۷). یکی از مهم‌ترین شاخص‌هایی که در مدیریت استعدادیابی فوتبال مؤثر است، شاخص‌های جامعه‌شناختی می‌باشد. شاخص‌های جامعه‌شناختی در واقع روابط اجتماعی نسبتاً پایداری هستند که در موفقیت تأثیر داشته و قابلیت‌هایی هستند که در بافت ورزش همانند تعلق خاطر و حمایت از طرف محیط پیرامون عمل کرده و در نهایت قابلیت‌های عملکردی بازیکنان فوتبال را افزایش می‌دهند که البته، این قابلیت‌ها با تغییرات سن، تغییر می‌کنند و ممکن است، پیشرفت ورزشی مناسب برای بازیکنان نخبه فوتبال در رده سنی زیر ۱۲ تا زیر ۱۶ سال را تسهیل کند. فوتبال، عاملی برای تجربه روش زندگی و کسب آگاهی گروهی، فراموش کردن مشکلات بوده و به‌عنوان ابزاری برای نهادینه کردن ارزش‌های حقیقی و از سوی دیگر ایجاد اعتمادبه‌نفس، احیای شخصیت، غلبه بر جدائی و رهایی از تنهایی و راهکاری برای پیوند با دیگران در

1. Skills Indicators
2. Anthropometric Indicators
3. Psychological Indicators
4. Physical Indicators
5. Sociological Indicators

کشورها شده است. این ورزش مفرح، تمام فرهنگ‌ها و ملت‌ها را به هم نزدیک کرده و باعث به وجود آمدن یک‌زبان مشترک شده است که قانون مداری و رعایت هنجارهای گروهی حرف اول و آخر آن را می‌زند (شارع پور، ۱۳۸۷). فوتبال و میزان مشارکت در آن و میزان مشارکت اجتماعی^۱ در جامعه رابطه متقابلی دارد، که این رابطه می‌تواند نشان‌دهنده تأثیرگذاری مثبت این ورزش گروهی در جهت نیل به افزایش اعتماد به نفس، مشارکت، عزت‌نفس، برابری اجتماعی و همچنین پرورش ذهن، اعمال، گفتار و رفتار، ایجاد و افزایش مشارکت اجتماعی قشر نوجوان و جوان برای تقویت جامعه مدنی هر کشور نقش مهم و حائز اهمیتی داشته باشد (بلوچی، ستوان، ۱۳۹۸). ورزش گروهی فوتبال، به‌عنوان پدیده‌ای اجتماعی، محصول و نتیجه نظام اجتماعی و مناسبات حاکم بر همان جامعه است که کارکردهای مثبت فراوانی (از جمله سلامت جسم و روان، کنترل اجتماعی، جامعه‌پذیری، احترام به قوانین، ایجاد روابط دوستانه، بالا بردن اعتماد بین فردی و گروهی، انضباط‌پذیری و تقویت روحیه ملی و ...) می‌تواند داشته باشد. به عنوان مثال؛ همکاری و تعاون درون‌گروهی به همراه رعایت قوانین برای کسب پیروزی در مسابقات مختلف ورزش‌های گروهی مانند فوتبال بر سلامت و هیجان عاطفی افراد تأثیر مثبتی دارد. ایجاد و تقویت چنین روحیاتی تأثیر مطلوبی بر سازندگی جامعه دارد و همچنین آسیب احتمالی در این ورزش، فرد را نیازمند استقامت، تحمل درد و صبر و بردباری می‌نماید. این روند باعث افزایش اعتمادبه‌نفس و میل به زندگی و تحقق خویش می‌گردد. احساس پیروزی به‌ویژه در بازی‌های گروهی مانند فوتبال با افزایش شور و شوق، جنبش و تحرک همراه است. ایجاد چنین روحیات و احساساتی در انسان می‌تواند او را از افسردگی، بی‌تفاوتی، بی‌تحرکی و بی‌کفایتی دور سازد. از دیگر کارکردهای اجتماعی ورزش‌های گروهی مانند فوتبال، توسعه و تحکیم روابط اجتماعی می‌باشد که در کل ساختار جامعه و روابط موجود در بین اقشار و آحاد اجتماعی اثرات قابل‌توجهی به‌جا می‌گذارد (گل محمدی، سیدامیری، ۱۳۹۶). در باشگاه‌های فوتبال کشور بلژیک، توجه به توسعه فرهنگ و ایجاد جو مناسب جهت ایجاد عزت‌نفس و افزایش مشارکت اجتماعی قشر نوجوانان و جوانان از نقاط قوت این باشگاه‌ها می‌باشد (پیانوت، ویجیت^۲، ۲۰۱۸). تشکیل و راه‌اندازی مدارس تخصصی فوتبال در این باشگاه‌ها مهم‌ترین راهکار برای پرورش استعداد و توسعه فرهنگ در فوتبال می‌باشد (اشرف گنجوئی، سجادی، هادوی، ۱۳۹۷). مسأله مهمی که می‌تواند در سیر شکوفایی و تغییرات از یک حالت به حالتی دیگر

1. Social Participation
2. Piyanut & Vijit

موثر باشد و بتواند ورزشکار را تحت تأثیر قرار دهد، عواملی است که محققین معمولاً با عنوان "محیط"^۱ به آن توجه ویژه ای دارند. از جمله این عوامل؛ مربیان، والدین و هم تیمی های بازیکنان هستند که به عنوان محیط پرورش بازیکنان معرفی می شوند. مطالعات اخیر در بین فرهنگ های مختلف، تفاوت های فرهنگی بین ملل و سیستم های ورزشی کشورها را به عنوان یک فاکتور مهم در پرورش استعداد های ورزشی معرفی نموده و نتایج این مطالعات از تأثیر تفاوت های فرهنگی بر رشد و توسعه استعداد های ورزشی جانبداری و دفاع می کند و یکی از موارد مورد توجه است که بر محیط^۱ توسعه استعداد ورزشی و محتوا که نزد حرفه ای ها هم دیگر را می یابند، اثرگذار است. از این منظر محیط توسعه استعداد ورزشی این گونه تعریف می شود که رابطه های اجتماعی یک ورزشکار نوجوان در داخل و بیرون و همچنین رابطه های دنیای اجتماعی و ورزشی با باشگاه های ورزشی یا گروه ها به عنوان محور مرکزی آن ها قرار دارد (هنریکسون^۲، ۲۰۱۰). همچنین در این مدارس برای تحلیل ابعاد توانایی بازیکنان فوتبال و ملاک انتخاب آن ها، به آن دسته از توانایی ها ارجحیت داده می شود که به عوامل ارثی مانند؛ استعداد برای بازی فوتبال، ملاک های سرعت و قدرت انفجاری، هماهنگی و دقت، توانایی کارکردی، ملاک های روانی و اجتماعی و برخی از ملاک های مهم دیگر، همانند روابط حرفه ای و شیوه زندگی مرتبط باشند (کریس، جان، موریس^۳، ۲۰۱۹).

عامل دیگری که می تواند در توسعه استعدادیابی^۴ فوتبال بسیار مثر ثمر باشد، عامل اقتصادی می باشد، که می تواند به صورت تجهیزات و امکانات مورد استفاده در مراکز استعدادیابی و مدارس فوتبال، خود را نشان دهد. امکانات، تجهیزات و خدماتی که در مدارس فوتبال ارائه می شوند، می تواند شامل وسایل کمک آموزشی، توپ، لباس، چمن مناسب، سرویس رفت و برگشت و نرخ مناسب شهریه این مدارس، حضور متخصصان علوم ورزشی و پزشکوار در کنار فوتبال آموزان باشد که ارتباط مستقیم با سطح اقتصادی خانواده ها دارد. مسلماً مدارس فوتبال با بهره گیری از امکانات و مربیان تحصیل کرده و باتجربه می تواند نقش مهمی در این زمینه داشته باشند (رضا سلطانی، وحدانی، ۱۳۹۲) و باشگاه های فوتبال با تخصیص دادن قسمتی از بودجه سالانه خود به امر استعدادیابی در گروه های پایه و هزینه کردن برای تجهیز باشگاه به امکانات سخت افزاری نه تنها می توانند در زمینه حل مشکل استعدادیابی فوتبال گام

1. Environment

2. Henriksen

3. Chris & John & Morris

4. Talent development

اساسی بردارند، بلکه می‌توانند در درازمدت از محاسن اقتصادی سرمایه‌گذاری روی بازیکنان جوان بهره‌مند شوند و به اقتصاد باشگاه خود کمک کنند (دوستداری، اشرف گنجوئی، سهیلی، ۱۳۹۵). همچنین جهت بهره‌وری بیشتر از مدارس فوتبال که به‌صورت دائمی فعالیت می‌کنند، وجود یک لیگ منظم برای نونهالان و داشتن امکانات مناسب و کافی و همچنین نظارت و حمایت آکادمی ملی فوتبال و باشگاه‌ها می‌تواند فرایند استعدادیابی را به نحو مطلوب به ثمر برساند (عزیزی و همکاران، ۱۳۹۱).

وجود حامیان مالی، همکاری و مساعدت آنان می‌تواند به‌عنوان یک ابزار دستیابی به اهداف، عمل کرده و جایگزین بسیار مناسبی برای سازمان‌های دولتی که از محدودیت‌های مالی رنج می‌برند، باشند. کما اینکه کمبود حامیان مالی، کمبود امکانات، محدودیت‌های مالی، عدم وجود کمیته‌های تخصصی استعدادیابی، نداشتن برنامه اصولی برای توسعه استعدادیابی فوتبال و عدم تربیت افراد متخصص از جمله مهم‌ترین مشکلات استعدادیابی فوتبال می‌باشد (نصیری، اشرف گنجوئی، ۱۳۹۷). در کنار این مشکلات، اخذ شهریه‌های بالا در مدارس فوتبال، عدم مشخص بودن وضعیت اشتغال مربیان، وضعیت بد اقتصادی خانواده‌های دارای استعداد ورزشی و همچنین عدم ارتباط بین پرورش‌یافتگان در پایگاه‌های استعدادیابی استان‌ها با فدراسیون و نهادهای بالادستی مرتبط با ورزش قهرمانی از ضعف‌های توسعه مراکز استعدادیابی در سطح کشور حکایت دارد (فراهانی، کشاورز، صادقی، ۱۳۹۵) و این مسئله به محروم شدن نوجوانان و جوانان از شرکت در کلاس‌های آموزشی فوتبال منجر می‌شود و ممکن است به عدم انگیزش در یادگیرندگان فوتبال بینجامد (عزیزی و همکاران، ۱۳۹۱). از این رو محققین بایستی بر روی این موارد متمرکز شده و راهکارهای قانونی برای رفع این مشکلات را یافته و مدیران باشگاه‌ها و مسئولین استعدادیابی فوتبال استان‌ها و فدراسیون فوتبال را در ایجاد یک راهکار مناسب همراهی نمایند. بنابراین با نگاهی به اهمیت عوامل اقتصادی و جامعه‌شناختی در توسعه استعدادیابی فوتبال، محققین به دنبال بررسی شاخص‌های مهم در عوامل جامعه‌شناختی و اقتصادی هستند و تلاش می‌کنند، با بررسی دقیق‌تر، اهمیت هر کدام از این شاخص‌ها را تعیین نمایند. در ارتباط با تحقیق حاضر، مطالعات متعددی در داخل و خارج از کشور انجام گرفته است. نتایج مطالعه (تام وب و همکاران، ۲۰۱۹) با عنوان "کاوش در مورد درک فوتبالیست‌های جوان حرفه‌ای از روند پیشرفت استعداد در کشور انگلستان" نشان داد شناسایی استعدادیابی فوتبال توسط مربیان، تحت تأثیر عوامل فنی-آموزشی، عوامل اقتصادی، امکانات مورد نیاز برای فوتبالیست‌های نخبه و فرهنگ مربیگری در یک باشگاه خاص است. یافته‌های مطالعه (تام وب و همکاران، ۲۰۱۹) در انگلستان نشان داد که رفاه

بازیکنان جوان در توسعه استعدادیابی حرفه‌ای نقش بسزایی ایفا می‌کند. پژوهش (رینالد، ۲۰۱۹) با عنوان چگونگی توسعه فوتبال در آفریقای جنوبی نشان داد، عدم توسعه زیرساخت‌های اقتصادی فوتبال کشور و عدم وجود تجهیزات لازم در ورزشگاه‌ها و نبود قوانین مدون اقتصادی و مدیریتی از جمله موانع اصلی توسعه فوتبال در آفریقای جنوبی می‌باشد. نتیجه مطالعه (نصیری و همکاران، ۱۳۹۷) با عنوان بررسی شاخص‌های استعدادیابی فوتبال از دیدگاه مدرسان ایرانی کنفدراسیون آسیا نشان می‌دهد که شاخص‌های جامعه‌شناختی و روان‌شناختی از مهمترین عوامل در شناسایی و ارتقاء استعدادهاى فوتبالى است. مطالعه انجام شده توسط (لوریمر و جووت، ۲۰۱۰) نشان دهنده اهمیت مربیان در همدلی و ایجاد روحیه تیمی با بازیکنان است.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش توصیفی و از نظر هدف پیمایشی است. جامعه آماری شامل مربیان فدراسیون فوتبال که دارای مدرک مربیگری درجه A و B آسیا به تعداد ۳۷۸۶ نفر هستند، که در جدول شماره ۱ تبیین شده‌اند.

جدول شماره ۱: جامعه آماری تحقیق

آمار مربیان فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران تا پایان سال ۲۰۱۸

مدرک / رشته	تعداد آقایان	تعداد بانوان	مجموع
A آسیا	۹۴۲	۴۴	۹۸۶
B آسیا	۲۶۸۰	۱۲۰	۲۸۰۰
مجموع مربیان فدراسیون فوتبال	۳۶۲۲	۱۶۴	۳۷۸۶

1. Reynolds
2. Lorimer & Jowett

از این تعداد، ۳۴۶ نفر از طریق فرمول کوکران و به روش نمونه گیری طبقه ای تصادفی انتخاب شدند. به نسبت تعداد مربیان همکاری کننده در پژوهش، در گروه دارای مدرک مربیگری A تعداد ۱۴۰ نفر و در گروه دارای مدرک مربیگری B آسیا تعداد ۲۴۶ نفر محاسبه گردید. نحوه دسترسی به مربیان از طریق همکاری فدراسیون فوتبال انجام گرفته و تلاش بر این بوده که به صورت تصادفی از مربیان در دسترس، انتخاب و پرسشنامه ها بصورت آنلاین و از طریق ایمیل ارسال شود.

برای بررسی عوامل جامعه شناختی و اقتصادی در توسعه استعدادیابی فوتبال ایران از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شده است. برای اعتباریابی پرسشنامه، قبل از اجرا، در اختیار چند تن از صاحب نظران و اساتید دانشگاه قرار گرفته و اعتباریابی صورتی انجام گرفته است. پیش از توزیع نهایی، پرسشنامه در بین ۳۰ نفر از مربیان توزیع شده و اعتباریابی اولیه آن محاسبه شده است. برای سنجش پایایی متغیرهای جامعه شناختی و اقتصادی، از آلفای کرونباخ استفاده شده است. با توجه به جدول شماره ۲ برای اکثر متغیرها، میزان آلفا بیش از ۰/۷ محاسبه شده است که نشان می دهد ضریب آلفای کرونباخ برای متغیرهای پژوهش و زیرشاخص های آنها در سطح عالی و قابل قبول می باشد.

جدول شماره ۲: ضریب آلفای کرونباخ متغیرهای پژوهش

متغیر	زیرشاخص ها	تعداد گویه	ضریب آلفا
	روحیه تیمی	۴	۰/۸۱۳
	اطاعت و نظم پذیری	۵	۰/۸۲۵
	مسئولیت پذیری	۳	۰/۷۲۱
متغیر جامعه شناختی	تعصب تیمی	۴	۰/۷۸۱
	احترام به ضوابط	۵	۰/۸۲۵
	حمایت خانواده	۶	۰/۸۴۳
متغیر اقتصادی	امکانات مالی و مادی	۳	۰/۷۴۶
	صرفه اقتصادی	۳	۰/۷۹۱

ایران

۰/۸۱۶	۴	تخصیص منابع مالی
۰/۷۶۴	۳	ایجاد امنیت شغلی
۰/۷۱۲	۲	کسب درآمد
۰/۸۳۴	۴	جذب حامیان مالی

برای تحلیل آلفای کرونباخ از بسته نرم افزاری SPSS ۲۱ و برای تحلیل عاملی تأییدی و مدل‌های ساختاری از نرم افزار Amos استفاده شده است.

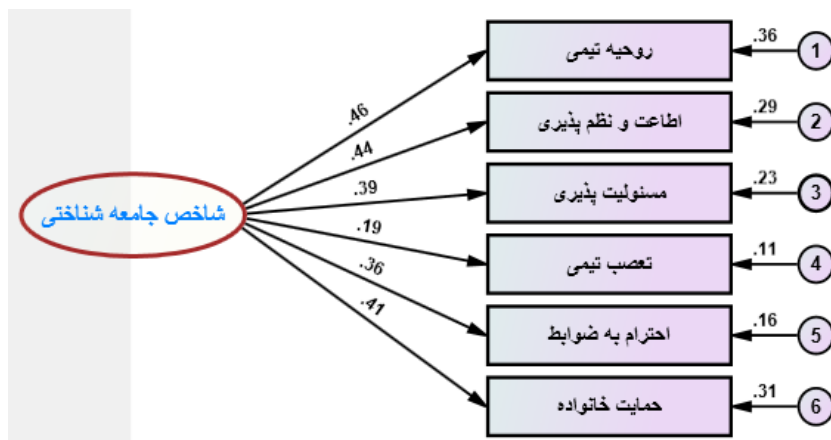
یافته‌های تحقیق

تحلیل عاملی تأییدی زیر شاخص‌های جامعه‌شناختی

در تحلیل عاملی تأییدی زیر شاخص‌های جامعه‌شناختی (شکل شماره ۱)، مقدار Chi-Square به لحاظ آماری معنادار است؛ زیرا شاخص P-value کمتر از ۰/۰۵ است. RMSEA نیز که زیر ۰/۰۸ و به میزان (۰/۰۶۱) برآورد شده، نشان از برازش نسبتاً مطلوب داده‌ها با شاخص‌های برازش دارد. بررسی وضعیت شاخص‌های تطبیقی (CFI) به مقدار ۰/۹۳ برآورد شده است، این مقدار بین صفر تا یک است و مقادیر بالای ۰/۹۰ در اغلب موارد منابع به‌عنوان مقادیر قابل قبول تفسیر می‌شود. دامنه پذیرش شاخص برازش هنجار شده (NFI) و شاخص برازش هنجار نشده (NNFI) بالای ۰/۹۰ در نظر گرفته شده است. با توجه به مقدار به‌دست‌آمده ۰/۹۶ و ۰/۹۸ از برازش خوبی برخوردار هستند. شاخص‌های نیکویی برازش، یعنی GFI و AGFI، که مقدارشان به ترتیب ۰/۹۵ و ۰/۹۷ است، نشان می‌دهند که مدل با داده‌ها برازش خوبی دارد.

برازش‌های تحلیل عاملی تأییدی زیر شاخص‌های جامعه‌شناختی

Chi-Square	Df	RMSEA	P-value	CFI	NFI	NNFI	GFI	AGFI
۷۶/۸۹	۱۶	۰/۰۶۱	۰/۰۰۱	۰/۹۳	۰/۹۴	۰/۹۲	۰/۹۲	۰/۹۳

شکل شماره ۱- تحلیل عاملی تابیدی زیرشاخص های جامعه شناختی

جدول شماره ۳ و شکل ۱، مقادیر برآورد استاندارد زیرشاخص های جامعه شناختی در استعدادیابی فوتبال را نشان می دهند. مقادیر برآورد استاندارد نشان می دهد که «روحیه تیمی» به مقدار (۰/۴۸۶) به عنوان مؤثرترین عامل جامعه شناختی تأثیرگذار در استعدادیابی فوتبال برآورد شده است. پس از آن به ترتیب، شاخص های «اطاعت و نظم پذیری» به مقدار (۰/۴۴۱)، «حمایت خانواده» به مقدار (۰/۴۱۵)، «مسئولیت پذیری» به مقدار (۰/۳۹۰)، «احترام به ضوابط» به مقدار (۰/۳۶۹) و «تعصب تیمی» به مقدار (۰/۱۹۷) به عنوان عامل هایی هستند که در استعدادیابی فوتبال تأثیرگذار می باشند.

جدول شماره ۳- مقادیر برآورد وزن های رگرسیونی زیر شاخص های جامعه شناختی

عاملها	برآورد غیراستاندارد	برآورد استاندارد	sig
روحیه تیمی	۰/۳۸۶	۰/۴۶۸	۰/۰۰۱
اطاعت و نظم پذیری	۰/۵۱۶	۰/۴۴۱	۰/۰۰۱
مسئولیت پذیری	۰/۷۹۱	۰/۳۹۰	۰/۰۰۱
تعصب تیمی	۱/۱۱۴	۰/۱۹۷	۰/۰۱۱

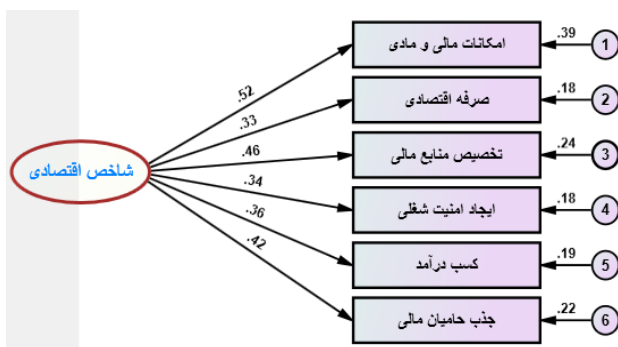
ایران			
۰/۰۰۱	۰/۳۶۹	۰/۵۱۸	احترام به ضوابط
۰/۰۰۱	۰/۴۱۵	۰/۷۴۶	حمایت خانواده

تحلیل عاملی تاییدی زیر شاخص های اقتصادی

بررسی وضعیت برازش تحلیل عاملی تاییدی زیر شاخص های اقتصادی نشان می دهد که RMSEA زیر ۰/۰۵ و به میزان (۰/۰۳۸) برآورد شده، که نشان از برازش نسبتاً مطلوب داده ها با شاخص های برازش دارد. بررسی وضعیت شاخص های تطبیقی (CFI) دومین گام در بررسی قابل قبول بودن مدل تدوین شده می باشد. این شاخص بین صفر تا یک است و مقادیر بالای ۰/۹۰ در اغلب موارد به عنوان مقادیر قابل قبول تفسیر می شود. شاخص برازش هنجار شده (NFI) و شاخص برازش هنجار نشده (NNFI) دامنه پذیرش این شاخص ها مقادیر بالای ۰/۹۰ در نظر گرفته شده است. در صورتی که این مقدار بالاتر از ۰/۹۵ باشد، مدل از برازش خوبی برخوردار است. شاخص های نیکویی برازش، یعنی GFI و AGFI، که مقدارشان به ترتیب ۰/۹۵ و ۰/۹۴ است، نشان می دهند که مدل با داده ها همخوانی نسبتاً خوبی دارد.

برازش های تحلیل عاملی تاییدی زیر شاخص های اقتصادی

Chi-Square	Df	RMSEA	P-value	CFI	NFI	NNFI	GFI	AGFI
۷۹/۲۵	۱۸	۰/۰۳۸	۰/۰۰۱	۰/۹۰۱	۰/۹۳	۰/۹۱	۰/۹۵	۰/۹۴

شکل شماره ۲- تحلیل عاملی تاییدی زیر شاخص های اقتصادی

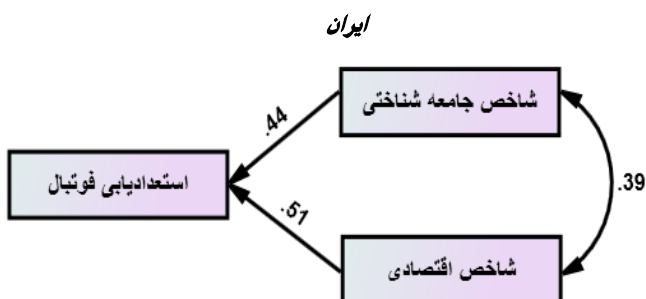

جدول شماره ۴- مقادیر برآورد وزن‌های رگرسیونی زیرشاخص‌های اقتصادی

Sig	برآورد استاندارد	برآورد غیراستاندارد	عامل‌ها
۰/۰۰۱	۰/۵۲۸	۰/۱۸۶	امکانات مالی و مادی
۰/۰۰۱	۰/۳۳۷	۰/۰۹۸	صرفه اقتصادی
۰/۰۰۱	۰/۴۶۱	۰/۱۳۶	تخصیص منابع مالی
۰/۰۰۱	۰/۳۴۵	۰/۱۰۱	ایجاد امنیت شغلی
۰/۰۰۱	۰/۳۶۹	۰/۱۱۱	کسب درآمد
۰/۰۰۱	۰/۴۲۶	۰/۱۲۷	جذب حامیان مالی

در جدول شماره ۴ و شکل ۲، برآورد مقادیر استاندارد و همچنین مقدار معنی‌داری زیر شاخص‌های اقتصادی محاسبه شده است. می‌توان گفت که تأثیرگذارترین زیرشاخص اقتصادی در استعدادیابی فوتبال «امکانات مالی و مادی» به مقدار (۰/۵۲۸) برآورد شده است. در مراتب بعدی زیرشاخص‌های «تخصیص منابع مالی» به مقدار (۰/۴۶۱)، «جذب حامیان مالی» به مقدار (۰/۴۲۶)، «کسب درآمد» به مقدار (۰/۳۶۹)، «ایجاد امنیت شغلی» به مقدار (۰/۳۴۵) و «صرفه اقتصادی» به مقدار (۰/۳۳۷) به‌عنوان زیرشاخص‌های اقتصادی هستند که در استعدادیابی فوتبال تأثیرگذار می‌باشند.

شکل شماره ۳، مقادیر برآورد استاندارد شاخص جامعه‌شناختی و اقتصادی در استعدادیابی فوتبال را نشان می‌دهد. همانطور که مشخص است، شاخص جامعه‌شناختی به مقدار ۰/۴۴ و شاخص اقتصادی به مقدار ۰/۵۱ بر استعدادیابی فوتبال تأثیرگذار است. مقدار ضریب تبیین برابر با ۰/۳۱۵ می‌باشد. بدین معنا که ۳۱/۵ درصد از کل تغییرات استعدادیابی فوتبال ایران به وسیله دو شاخص جامعه‌شناختی و اقتصادی تبیین شده است.

شکل شماره ۳- مدل ساختاری شاخص‌های جامعه‌شناختی و اقتصادی در استعدادیابی فوتبال

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش شناسایی نقش شاخص‌های جامعه‌شناختی و اقتصادی اثرگذار بر استعدادیابی فوتبال ایران بود. نتایج تحقیق نشان داد که در بین شاخص‌های جامعه‌شناختی، داشتن روحیه تیمی، اطاعت و نظم‌پذیری مهمترین عامل توسعه و رشد بازیکنان فوتبال هستند. این مطالعه نشان داد که عوامل یادشده با پیشرفت و پرورش استعداد نهفته بازیکنان فوتبال در ارتباط است. یافته‌های این پژوهش با نتایج تحقیق نصیری و همکاران (۱۳۹۷)، وزینی و همکاران (۲۰۱۹) و همچنین سووارد و همکاران (۲۰۱۹)، پیانوت راتاناپین و همکاران (۲۰۱۸)، ویلیامز و ریلی (۲۰۰۰) همسو می‌باشد. این مؤلفه مبین آن است که در اولویت‌بندی شاخص‌های استعدادیابی برای بازیکنان فوتبال، شاخص‌های بسیاری می‌تواند مؤثر و تأمل‌برانگیز باشد. داشتن روحیه کار تیمی، اطاعت، نظم‌پذیری و حمایت خانواده، مسئولیت‌پذیری، احترام به ضوابط و داشتن تعصب تیمی، بستر لازم را برای فعالیت حرفه‌ای در فوتبال فراهم می‌آورد.

روحیه کار تیمی عبارت است از؛ بهترین حالت کار گروهی که در آن، بازیکن خود را در مقابل اعمال بازیکنان خودی در زمین‌بازی مسئول بداند (نصیری، اشرف گنجوئی، ۱۳۹۷). گولد و ویز^۱ (۱۹۹۱) چنین بیان می‌کنند که تلاش زیاد بازیکنان به‌علاوه مشارکت افراد در شرایط آموزشی منظم و کارهای

1. Gould & Weiss

تیمی می‌تواند تا حد زیادی به یادگیری مفید مهارت بازیکنان، توانایی فیزیکی و آمادگی روانی آن‌ها کمک کند. کمک به شناخت و درک نقاط ضعف و قوت ورزشکار و افزایش باورپذیری بازیکنان فوتبال در قبال مسئولیت‌پذیری‌های خود و متعاقب آن، انجام اصلاحات لازم در آن‌ها برای تقویت روحیه و همچنین کمک به ورزشکار برای فهمیدن نوع مسئولیت‌های فردی و اجتماعی خود، کمک هم‌تیمی‌ها به یکدیگر برای پیشرفت در ورزش و درس گرفتن از اشتباهات خود، توصیه اکید برای احترام قائل شدن به ضوابط از طرف باشگاه‌ها و والدین، می‌تواند در شناسایی و رشد بازیکنان فوتبال و تبدیل آن‌ها به بازیکنان نخبه تأثیر بسزایی داشته باشد. باید توجه داشت که شناسایی نخبگان، مستلزم پیش‌بینی درازمدت عملکرد با اندازه‌گیری‌های جامعه‌شناختی، فیزیکی، فیزیولوژیکی و ویژگی‌های روان‌شناختی و همچنین توانایی‌های فنی بوده که بر اصول علمی استوار است و بازیکنان نخبه فوتبال با آموزش و یادگیری، فرصتی مناسب جهت تحقق بخشیدن به توانایی‌های بالقوه خود می‌یابند.

فوتبال نمونه‌ای از ورزش‌های اجتماعی است که نقش مهمی در خصوص نحوه گذراندن حیات جمعی و افزایش کارکردهای مثبت برای نوجوانان داشته و از عوامل تقویت وفاق و همبستگی اجتماعی، مشارکت مدنی بالا، اعتماد اجتماعی و توسعه شبکه‌های اجتماعی و ... می‌باشد که نشان از سلامت اجتماعی و روانی یک جامعه می‌تواند باشد. شناسایی استعدادها برای جذب بازیکنان نوجوان و تمرین مداوم و مؤثر آن‌ها باهدف دستیابی به رشد بیشینه ممکن باید بر اساس یک روش‌شناسی علمی صورت پذیرد. این تمرین مداوم و مؤثر باید با توجه به فرآیند بلوغ جسمی و روانی باشد که بازیکن در حال گذر از آن است و باید همراه با در نظر گرفتن عواملی، جدای از قابلیت‌های فیزیکی که بازیکن ارائه می‌کند، باشد. در نتیجه، به‌جای بهره‌گیری ناقص از استعداد نوجوانان، بازیکنان فوتبالی رشد یافته و می‌توانند آینده‌ای روشن و موفق داشته باشند. به نظر می‌رسد مقابله با فشارها و عملکردها و پیشرفت‌ها و ارزیابی عملکردها و کار بر روی نقاط ضعف، عوامل کلیدی در روند پیشرفت استعدادها می‌باشد. پدر و مادر و نگرش مثبت به فعالیت فرزندان در ورزش در طول دوره بلوغ بسیار مهم است. پیشینه ورزشی خانوادگی و حمایت خانواده‌ها به‌عنوان شاخصی برای استعدادیابی در فوتبال می‌باشد. تحقیقات نشان می‌دهد؛ پدر، مادر، خواهر و برادر ورزشکاران نخبه به‌طور منظم بیشتر از خانواده‌های ورزشکاران غیرنخبه در فعالیت‌های بدنی و به‌احتمال زیاد حتی در ورزش‌های رقابتی شرکت کرده‌اند و این خانواده‌ها بهتر می‌توانند در پیشرفت و توسعه استعداد فرزندان خود مشارکت داشته و آنان را حمایت کنند. محققان، ویژگی‌های اعضای خانواده و زمینه‌های ورزشی را در آزمون شناسایی استعداد و روش‌های غربالگری در نظر گرفته و حتی ممکن است بخواهند، کودکان متولدشده در خانواده ورزشی را در طرح شناسایی

ایران

استعداد مورد هدف قرار دهند (هاپ وود و همکاران، ۲۰۱۴). بر این اساس است که توصیه می‌شود آکادمی‌های آموزشی و حرفه‌ای فوتبال، برای پیشرفت سیستماتیک این ویژگی‌ها باید با خانواده ورزشکاران ارتباط نزدیک برقرار کرده و تلاش نمایند، تا حمایت خانواده‌ها را برای توسعه این استعدادها و ورزشی جلب نموده و بازیکنان خود را به برقراری این ارتباط مؤثر ترغیب و تشویق نموده و نسبت به فراهم آوردن جو منسجم، گروهی و دوستانه توسط مربیان در حین آموزش که می‌تواند تأثیر مثبتی بر انسجام و برقراری روابط دوستانه در بین فوتبال آموزان داشته و بر ایجاد انگیزه در آنان برای برقراری تعاملات اجتماعی و گسترش روابط بازیکنان نوجوان و جوان، تأثیر گذارد، اهتمام بورزند. یقیناً بازیکنانی که در چنین مراکز آموزشی دیده و دارای چنین قابلیت‌هایی هستند، قادر خواهند بود، به آسانی خود را با شرایط مسابقات وفق دهند. آن‌ها می‌توانند بدون نگرانی در مورد آنچه به عملکرد بهتر منتهی می‌شود، بازی کنند.

نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد، شاخص اقتصادی در استعدادیابی فوتبال را می‌توان بر اساس نظر مدیران و مربیان در شش عامل جای داد که در استعدادیابی فوتبال شناسایی شده‌اند. پس از کشف استعدادها و ورزشی، گام بعدی پرورش این استعدادهاست. در غیر این صورت فرآیند استعدادیابی ناتمام خواهد ماند و ارزش واقعی خود را از دست خواهد داد و در این راستا و جهت جلوگیری از بروز موانع در پروسه استعدادیابی، تحقیقات متعددی صورت گرفته و موانعی را مطرح نموده‌اند که موانع مالی و حمایتی و پشتیبانی و همچنین موانع زیر بنائی از جمله آن‌هاست (اسدی، مرادی، ۱۳۹۷). یافته‌های این تحقیق با نتایج تحقیق اسدی، مرادی (۱۳۹۷)، نوروزی و همکاران (۱۳۹۷)، خجسته اقبال، فراهانی (۱۳۹۷)، اسدی، گودرزی (۱۳۹۵)، دوستداری و همکاران (۱۳۹۵)، حسینی و همکاران (۱۳۹۲)، نصیری و همکاران (۱۳۹۷)، لنزلی و گال (۲۰۱۱)، دی بوسچر و همکاران (۲۰۱۸) همسو می‌باشد.

این مؤلفه مبین آن است که محدودیت‌های مالی و عدم حمایت‌های مالی می‌تواند روند توسعه مدیریت استعدادیابی در فوتبال را به قهقرا کشانده و موجب شکست برنامه‌های استعدادیابی گردد. از نظر مدیران ورزشی باتجربه، مهم‌ترین رکن برای شاخص اقتصادی، عامل امکانات مالی و مادی می‌باشد و تسهیلات و تجهیزات ورزشی نقش مهمی در پرورش قهرمانان ایفا می‌کند. عامل امکانات آموزشی از جمله چمن مناسب، تجهیزات و وسایل کمک آموزشی که ارتباط مستقیم با منابع مالی و مادی دارند، بر تفاوت سطح

تکنیکی بازیکنان ایرانی در مقایسه با دیگر کشورهای پیشرفته از جمله انگلستان اثرگذار می‌باشد. پس این موارد برای بهبود سیستم استعدادیابی در فوتبال کشور باید مدنظر قرار گیرد و نتایج تحقیقات متعدد مبین این نکته است که یکی از مشکلات استعدادیابی فوتبال ایران، کمبود امکانات مالی و مادی می‌باشد (درویشی، دوستداری، ۱۳۹۷). محدودیت‌های مالی و کمبود امکانات و تجهیزات زیربنایی از نظر میزان اهمیت، در اولویت می‌باشند، چرا که محدودیت‌های مالی و کمبود بودجه در سازمان‌های ورزشی کشور و به تبع آن در عرصه استعدادیابی ورزش کشور مشاهده می‌شود و دولتی بودن ورزش کشور و فراهم نشدن تسهیلات، جهت ورود بخش خصوصی به ورزش کشور، از مهم‌ترین دلایل این محدودیت‌ها می‌باشند. باید به این نکته توجه نمود که در سال‌های گذشته، استعدادیابی به صورت سنتی و تکنیک‌های چشمی انجام می‌گرفت، اما با پیشرفت‌هایی که در علم صورت گرفت، امروزه مدل‌های استعدادیابی علمی و نوین زیادی پا به این عرصه گذاشته‌اند که در دنیا به کار گرفته شده و می‌شوند و بسیاری از این مدل‌ها به خوبی جوابگوی نیازهای این عرصه بوده‌اند. به منظور اجرایی شدن و کاربردی شدن مدل‌های استعدادیابی نوین امکاناتی مانند، سالن‌های ورزشی، امکانات ورزشی در رشته‌های متنوع، ابزار و وسایل مخصوص سنجش و اندازه‌گیری، نرم‌افزارهای کامپیوتری، وسایل تست‌های آزمایشگاهی و ... باید در اختیار متخصصین امر قرار گیرد. همان‌طور که می‌دانیم این امکانات در بسیاری از نقاط کشور وجود ندارد و یا اگر موجود باشد، به صورت ناقص، محدود و گاهی به صورت بلااستفاده و یا خارج از سرویس می‌باشند. نبود این امکانات، باعث کم شدن توان اجرایی مدل‌های نوین در استعدادیابی و پایین آمدن توانایی متخصصین در به‌کارگیری تست‌ها و روش‌های مختلف استعدادیابی می‌شود که در نهایت منجر به بازگشت و درجا زدن در روش سنتی می‌شود. توجه به الگوی سازمانی مناسب در جهت حمایت از مربیان استعدادیاب و حمایت‌های مادی و معنوی، روحی و روانی مراجع بالا از این افراد و همچنین نتیجه نگر نبودن مسئولین و داشتن دید مناسب نسبت به پروسه بلندمدت استعدادیابی بایستی در اهم موارد قرار گیرد. موارد ذکر شده می‌تواند دلیل مناسب و محکمی برای عامل امکانات مالی و مادی باشد، که این امکانات می‌تواند، مقدمه تشکیل مدارس تخصصی فوتبال که امکان تحصیل و تمرین تخصصی فوتبال زیر نظر مربیان با دانش را فراهم نماید و با استفاده از فناوری‌های جدید، تأمین نیازهای پایه و تأمین منابع مالی لازم برای انجام فعالیت‌های ورزشی مهیا سازد و این امر کسب درآمد برای افرادی که در حوزه مدیریت استعدادیابی در فوتبال فعالیت می‌کنند را موجب شده و با افزایش صرفه اقتصادی مراکز و مدارس استعدادیابی، ایجاد اشتغال پایدار برای مربیان فعال در این عرصه شده و می‌تواند امنیت شغلی آنان را تضمین نماید.

منابع

- اسدی، ن. مرادی، آ. (۱۳۹۷). بررسی راهکارهای موانع استعدادیابی در ورزش کشور، پنجمین همایش ملی علوم ورزشی و تربیت بدنی، انجمن توسعه و ترویج علوم و فنون بنیادین، تهران.
- بلوچی، ر. ستوان، ص. (۱۳۹۸). بررسی جامعه‌شناختی تأثیر فوتبال بر مشارکت اجتماعی نوجوانان، همایش ملی روانشناسی و مدیریت آسیب‌های اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، منطقه آزاد تجاری چابهار، ص ۱۳۲.
- باقری، کوروش. اکبری یزدی، ح. (۱۳۹۸). تدوین الگوی راهبردی استعدادیابی در وزنه برداری ایران. پایان نامه دکتری، دانشکده تربیت بدنی علوم ورزشی، دانشگاه خوارزمی تهران.
- حسینی، ش. حمیدی، م. قربانیان رجبی، آ. سجادی، ن. (۱۳۹۲). بررسی و شناسایی عوامل استراتژیک، نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید، استعدادیابی در ورزش قهرمانی ایران. نشریه مدیریت ورزشی، شماره 17، صص 54-29.
- خجسته اقبال، ر. جلالی فراهانی، م. علی دوست، ا. (۱۳۹۷). بررسی وضعیت توسعه فوتبال پایه کشور بر اساس برنامه فوتبال گرسروتر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران.
- درویشی، ا. دوستی، م. رضوی، س. فرزانه، ف. (۱۳۹۷). ارزیابی کیفیت سیستم توسعه استعداد فوتبال ایران. رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی، دوره ۶، شماره ۲۲، صص ۶۵-۷۹.
- دوستداری، س. اشرف گنجویی، ف. سجادی، س. (۱۳۹۵). تدوین شاخص‌های استعدادیابی در رشته فوتبال. مطالعات مدیریت ورزشی، شماره ۳۵، صص ۱۷-۳۲.
- رضاسلطانی، ن. وحدانی، م. (۱۳۹۲). تحلیل عوامل موثر بر جذب نوجوانان و نونهالان در مدارس فوتبال، فصلنامه پژوهش در مدیریت ورزشی، شماره ششم، سال دوم، صص ۱۰۷-۱۲۰.
- شارع پور، م. (۱۳۸۷). بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی (مطالعه موردی شهروندان ۱۵ تا ۲۹ ساله شهر بابل)، مجله حرکت، شماره ۳۷، صص ۳۷-۱۵۳.

- عزیزی، ب. نصراللهی، ا. کریمی، ع. محمدی، ر. (۱۳۹۱). بررسی موانع استعدادیابی در مدارس شهر تهران از دیدگاه کارشناسان. کتابچه دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی، صص 40 - 38.
- فراهانی، ا. کشاورز، ل. صادقی، ع. (۱۳۹۵). تدوین راهبردهای توسعه ورزش قهرمانی ایران. پژوهش های کاربردی در مدیریت ورزشی، سال پنجم، شماره ۳: صص: ۱۲۷-۱۴۲.
- گل محمدی، م. سیدعامری، م. (۱۳۹۶). تبیین شاخص های استعدادیابی فوتبال از نظر مربیان پایه شهر اردبیل، اولین همایش بین المللی پژوهش های نوین در علوم ورزشی و تربیت بدنی، همدان.
- ملک زاده، ر. هادوی، س. ف. (۱۳۹۵). مطالعه تطبیقی استعدادیابی فوتسال در ایران و چند کشور منتخب، اولین همایش ملی تحول علوم ورزشی در حوزه سلامت، پیشگیری و قهرمانی، دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین.
- نصیری، م. اشرف گنجوئی، ف. (۱۳۹۷). بررسی شاخص های استعدادیابی فوتبال از دیدگاه مدرسان ایرانی کنفدراسیون فوتبال آسیا، فصلنامه مدیریت و توسعه ورزش دانشگاه گیلان، سال هفتم شماره دوم، پیاپی ۱۴. صص ۱۹-۳۶.
- وزینی طاهر، ا. شهبازی، م. باقرزاده، ف. (۱۳۹۰). کاربرد رویکرد چند متغیره در استعدادیابی بازیکنان فوتبال زیر ۱۶ سال، رشد و یادگیری حرکتی - ورزشی، شماره ۷، صص ۱۰۳-۱۲۸.

Chris S, John G, Morris M. (2019). Psychological Characteristics of developing excellence in elite youth football players in English professional academies, *Journal of sports science*. 264:414-466.

Hopwood M, Clare M, Damian F, Joseph B. (2014). The family portrait as an indicator of sporting talent. *Talent identification conference schedule*. Aspire academy.

Kunz, M. FIFA magazine big count. FIFA, Accessed. (2007). November 22, 2014.

Kyle J M, Bennett A, Roel Vaeyensb, Fransen J. (2019). Creating a framework for talent identification and development in emerging football nations. *Science and Medicine in Football*. [Internet]. 2019.6.

<https://doi.org/10.1080/24733938.2018.1489141>.

Lorimer, R. & Jowett, S. (2010) Feedback of information in the empathic accuracy of sport coaches, *Psychol Sport Exerc.* 11: 12-7.

Ozanian, Mike. (2016). The World's Most Valuable Soccer Teams. Available at: URL: <https://www.forbes.com>.

Piyanut R Juta T, Vijit K. (2018). Factors influencing achievement of Regional League Division 2 football tournament management. *Kasetsart Journal of Social Sciences.* 39: 542-549.

Reeves, sl. Brown, M. Tazzard, N, h (1999). Anthropometric measurements and body composition of English malay Sian footballers. *Mal j nutr.* 5: 79-86.

Reynolds, P., Lavallee, D., & Lavallee, R. (2018). The effect of pre-shot routines on golf wedge shot performance. *European Journal of Sport Science.* 1(5), 1-10.

Tom Webb, Matt Dicks, Daniel k. Brown, Jimmy O' Gorman. (2019). Sport Management review, G Model, SMR 558. No of pages 12.

Williams, AM. Reilly, T. (2000). Talent identification and development in soccer. *journal of sport sciences.* 15: 634 – 650.

Webb, D., Breed, R., Spittle, M., & Larkin, P. (2019) Factors affecting set shot goal kicking performance in the Australian Football League. *Perceptual and Motor Skills.* 125(4): 817-833.